

Barcelona 25 agost 1941.

Mtre. Francesc Ruja

Tremp.

Estimat amic: Acabo  
de rebre la seva interessant i  
amable lletra del 20 ct. No cal  
pas per 'm donar les gràcies per ha-  
ver ajudat una mica a l'amic  
Renaix. ¿doncs perquè estimem  
tots els mateixes coses?... Mes po-  
gués ser, mes fàcil! El que és de ve-  
res lamentable és la mentalitat  
terriblement absurda d'aquesta  
gent amb la qual no ens podem  
mai entendre. Vaj passar  
uns vint dies a Montseny i no  
em manca la ocasió de parlar

extensament amb els dos Noms. P. P. abats. I efectivament parlàreu  
del nostre afer amb qui podria fer-hi molt per endegar-lo i semblava ell  
digne per això estava millor un any endarrera que ara perquè ac-  
tualment a part de tot hi hauien alguns que no volien sentir par-  
lar d'això. Li pèstio, amic meu, de paciència i de saber esperar! Quan  
ens reunim ja li explicaré tot això amb més detall. A Montse-  
rrat vaig treballar molt. Després he passat deu dies pasturant  
a Viladrau, menjant be i fent excursions. El padre que vosti en  
pinta tan furbosament el Tremp i de les terres altes és identic  
per tot arreu. Enquany es enorme la gentada que s'ha campat  
per les viles i villetes del nostre país. Tathom procuren alimenta-  
re i passar-ho el millor que's pugui. La processó, però, es ben  
corta, va per dies i tathom sent un ran, ran constant i en  
descendent que creix de dia en dia. El diumenge vinent aniré a  
parar. Tres o quatre dies a Collbató i al Pomeu on tinc la meua filla  
muntserat i el diumenge danaré per acabar el meu ben estineig.  
El meu fill Torp. Jordi m'encarrega li digui si podria disposar per  
les escales Vistelia el diumenge avar de Nadal per a celebrar una  
festa nadalenca tal com feren l'any passat. Podria dir-me'n alguna

cosa?... Vaig anar a la Societat d'  
autors i em pagaren 1'80 Pts. Da-  
vant la meua indignació em di-  
-fueren que hi toqués amb els pro-  
grames de les seminaris donades  
al Palau i els rebuts de lo que s'ha-  
-via pagat a la Societat referida.

Quan vosti torni, si V. m'ho pot  
facilitar, hi aniré. Quina colla  
de bandits!... Res de nou per aquí.  
Fa dos dies vaig rebre carta del  
Inte. Millet. Sembla que ha millor-  
-rat poc o molt a l'ado. Jo trevallo  
jorja en una pila de coses. La meua  
Gilla Rilar amb les neves ha parlat  
jorja d'un mes a Badalona. Un Torp  
i en Marian pagaren uns dies a Ca-  
-dapis. Celebro que tan vosti com la  
dura bundadora esposa se quixen  
bé. Confio que aviat em tornareu  
a veure. Rebin l'afecte ben viu de  
tots els meus. Saludi al bon amic de  
Torp. Per V. una bona abraçada del seu amic  
Joan Llombes.